

KÜÇÜCÜK KOLLAR KOCAMAN SARILMALAR

Orhan NACAKSIZ

TEŞEKKÜRLER İLK YAR

TEŞEKKÜRLER ODTÜ

Aslında bütün hikâye 2017 Eylül'ü Kars-Ardahan projesi ile başlıyor. Şimdilerde servise konulduğunu üzülererek öğrendiğim ODTÜ'nün Bilim otobüsü, Bilim Otobüsümüz ve İLK YAR'ın çocuk yürekli güzel insanları ile Ardahan Posof'tan başlayıp, Kars-Sarıkamış'a kadar her gün gözleri ışıltılı parlayan çocuklarla tanıştığımız dolu dolu geçen bir 15 günlük proje. Ekip günler geçtikçe yoruluyor ama çocukların yüzünde gördüğümüz bir gülümseme bütün o yorgunluğu silip atıyor. Proje'nin 7. günü üniversite öğrencisi bir gönüllü olarak gittiğim, şimdi ise Fen Bilimleri Öğretmeni olarak bulunduğum Kars Akyaka Atatürk Yatılı Bölge Okulundaydık.

Nerden
bilebilirdim ki o
çocuklar ile tekrar
karşılaşacağım.
İLK YAR
olmasaydı belki
de tercihlerim
arasında
olmayacaktı.
Okula daha önce
gitmiş olmam,
Yatılı Bölge
Okullarını
tanımam hepsi
İLK YAR ve
ODTÜ Toplum ve

Bilim Merkezi Topluma Erişim projeleri sayesinde oldu. Tercihlerimin sonucunu da yine bir projede çocuklarlayken öğrendim. Sonucu öğrendiğimde gittiğimiz okul ve çocuklarla yaşadığım anlar geldi aklıma. Okulun 5-B sınıfında bulunan Soydan ve Bora, yaptığımız Fen etkinliği, okulun arkasında çocuklarla futbol oynadığımız toprak saha, bahçesinde

yaptığımız sabah sporu... Hepsi bir anda gözümde canlanmaya başladı. Artık bir öğretmendim.

İlk izleniminin sonunda bahsettiğim hedefimin yarısına ulaşmıştım. Diğer yarısına ulaşmak da yine benim elimdeydi. İzlenimimde; *"ODTÜ'den mezun olarak bir hedefimi bitirdim. Artık yeni bir hedefim ve hayalim var. Hedefim, bir köy okuluna Fen Bilimleri Öğretmeni olmak ve çocuklara bilimi sevdirmek; hayalim ise İLKYAR'ı Bilim Otobüsüyle o köy okuluna çağırmak."* demiştim. İLKYAR'ın çocuk yürekli güzel insanlarını henüz okuluma çağıramadım ama ben onlara gittim. 4 öğrencim ile İLKYAR'ın davet ettiği; TÜBİTAK, ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesinin desteklediği Yaz Bilim Okuluna. Çocuklarımın velilerinden izin alırken hepsinin dualarını da alıyordum. Ama bu duaların esas sahibi İLKYAR'ın emek verenleri.

Kars'tan Ankara'ya gelişimizde unutulmaz anlar yaşıyorduk, henüz Yaz Bilim Okulu başlamamışken. Öğrencilerimin hepsi ilk kez uçağa biniyor ve ilk kez Kars'tan başka bir şehre gidiyorlardı. Uçaktayken yanımda öğrencilerimden Buse oturuyordu,

önümüzdeki derginin sayfalarını karıştırdıktan sonra bulmaca köşesinde durup çözmeye çalışıyordu. Yapamadıklarını bana soruyordu. O sordukça ben cevaplıyordum. Merak etmesi hoşuma gidiyordu. Sonra bir ara hostes benim ve öğrencilerimin yanına geldiğinde öğretmenliğimin her anında hatırlayacağım olay gerçekleşiyordu. Hostes, "Çay mı, kahve mi istersiniz?" diye sorduğunda öğrencilerimin hepsi bana bakıyordu. Ben de onlara canınız hangisini isterse onu isteyin dediğimde hepsi kahve istiyordu. Buse yanımda kahveyi ancak yarısına kadar içebilmişti ve bana dönüp, "Hocam, insanlar bunu nasıl içiyor, tadı çok acı" diyordu. O gün hepsi ilk defa kahve içiyordu ve hiç biri kahveyi sevmeydi. Daha Yaz Bilim Okulu başlamadan İLKYAR bize ilkleri yaşatmaya başlamıştı.

Ankara'ya indiğimizde bizi kocaman İLKİYAR yazılı kartonla bekleyen güzel insanları görüyorduk. Sonra hep beraber ODTÜ'ye doğru yola çıkıyorduk. Öğrencilerim otobüsten dikkatle çevrelerini inceliyordu. ODTÜ'ye girdiğimizde Buse'nin dikkatini ağaçlar çekiyor ve bana dönüp "Hocam burada ne kadar çok ağaç var." diyor.

Artık Yaz Bilim Okulu başlıyordu ve benim öğretmen kimliğim yerini gönüllü bir abiye bırakıyordu. İlk

gün grubumdaki çocuklar ile tanışıyordum. Her grubun bir ismi ve rengi vardı. Bizim grubun ismi de Galileo Galilei, rengi ise pembe idi. Kamp boyunca Galieleolar ya da pembeler olarak anılıyorduk. Galileo'nun kim

olduğunu, ne yaptığını sorduğumda çocukların arasından Cihan, Galileo hakkında gerekli bilgileri sıralıyordu. Cihan ileride ODTÜ'de hedefi olan Elektrik-Elektronik Mühendisliğini okuyacağına dair bana söz veriyor ve gittiğimiz her seminerde ve bölümde profesörlere sorular soruyordu. Gelen çocuklar gerçekten özel çocuklardı ki bunu gittiğimiz yerlerdeki etkinliklerde onların ilgisinden anlayabiliyordum. Gelen çocuklar arasında daha önce okuluna projeye gittiğim Ramazan da vardı. Onu görünce sanki yıllardır görmediğim bir kardeşimi görmüş gibi oldum. Okulunda yaptığım Matematik etkinliğini ve cevap ödülünü hala hatırlıyor. Çocuklar hiçbir zaman unutmaz. Ramazan net bir çocuktur. Gittiğimiz bölümlerde sorulan sorulara tek ve net cevaplar vermesi bütün ilgiyi çekiyordu. Gıda Mühendisliği'nde "Şeker kaç derecede kaynar?" sorusuna verdiği 200 derece cevabı hala o an gibi aklımda. İleri de net bir bilim adamı olacağı kesin.

Çocuklar ilk günlerde birbirlerini ve ortamı tanıma aşamasında idiler. Günler geçtikçe alışıyorlar ve daha aktif oluyorlardı. İlk günlerde dikkatimi çeken çocuklardan biri de Muhammet Ali oluyordu. Muhammet Ali başlarda çekingen ve çok sessizdi. Ben de çekingenliğini ve sessizliğini aşması için onunla sohbet ediyordum. Muhammet Ali'nin

hedefinin ileride Fen Bilimleri Öğretmeni olmak olduğunu öğrendiğimde ona karşı daha bir ilgim oluşuyordu. Deney yapmayı çok sevdiğinden, okulundaki Fen dersinden bahsediyordu. “Fen Bilimleri Öğretmeni olmak için kaç sınava giriliyor? Neler yapmak gerekiyor?” bana sürekli bu soruları soruyordu. Ben de sorularına tek tek cevap veriyordum. Onda biraz küçüklüğümü görüyordum. Çocuklar kamp boyunca çeşitli bölümleri ve müzeleri gezerek bilgilerine bilgi katıyorlardı. Gıda Mühendisliğinde kendi çikolata ve karamellerini yapıyorlar, Fizik etkinliğinde tahta parçalarını tornavidayla birleştirip kendilerinin Newton beşiğini kuruyorlar, Kimya bölümünde laboratuvar kıyafetlerini giydiklerinde bir bilim insanı edasıyla deneyleri gözlemleyip anlatıcıyı pür dikkat dinliyorlar, Ali Kuşçu Gök Bilim Merkezinde kendilerini uzayda kayıp bir şekilde Dünyamızı ararken buluyorlar... Bu etkinlikleri yaparken ve dinlerken gözlerinin içi parlıyor, ilgilerini çeken konularda çok güzel sorular soruyorlar. Kimya Mühendisliğindeyken grubumda bulunan Mehmet, anlatıcıya “Hidrojen ve oksijen yanıcı gazlar olmasına rağmen, onlardan oluşan su nasıl bir söndürücü olabiliyor?” diye bir soru soruyor. Aynı bölümde Muhammet Ali “Okyanus sularını neden içme suyu olarak kullanmıyoruz?” diyor. Anlatıcı üniversitede böyle sorular gelmiyor diyerek şaşırıyor ve çocukların sorularına en güzel şekilde cevap veriyor.

Yaz Bilim okulunun son günleri yaklaştıkça çocuklar ve biz duygusallaşmaya başlıyoruz. Onların sadece birkaç günde tanıştığı arkadaşlarından, gönüllü abi ve ablalarından ayrılması zor oluyordu. Bu kadar kısa bir sürede bu

bağlanma İLKİYAR'ın yaptığı işin ne kadar fazla gönüle dokunduğunun bir göstergesi. Son gün ben ve öğrencilerimin Kars'a dönüş için sabah erken kalkması gerekiyordu, bu yüzden çocuklar ile akşam vedalaşmaya başlamıştım. Veda anları projelerin en üzüldüğüm anları oluyor hep. Muhammet Ali ile vedalaşırken, belime sıkıca sarılıyor ve ağlıyordu. O sarılmaların önemi çok büyük, her zaman hissediyorsunuz. Küçük

kollarıyla, kocaman sarılmalar. Ona kendine iyi bakmasını ve çok çalışmasını tembihliyordum.

Aslında hiç ayrılmak istemiyordum ama ayrılıklarda projelerin bir parçası. İleride onları iyi yerlerde görmek İLKİYAR'da bulunan herkesin ortak temennisi. Sabah bizleri uğurlamak için güzel yürekli insanlar yine ayaktaydı. Onlar gibi ayakta olan grubumda bulunan Hatice'yi de unutamam. Ağlamamak için aşağı inmediğini sonradan gönüllü ablalardan öğreniyordum. Gönüllü abi ve ablaların çocuklar için yaptıklarının yeri dolmaz. Bizi havaalanına bıraktıktan sonra, öğrencilerimle 1 haftayı değerlendirmeye başlıyorduk. O kadar fazla anı yaşadık ki birkaç saate sığmayacağını hepimiz biliyorduk. Öğrencilerimden Murat, ona grupta Doktor Murat diye seslenildiğini, Eymir Gölünde ki toprak üzerine verilen sunumu çok beğendiğini bahsediyor. Fulya, keşke biraz daha uzun olsaydı bitmeseydi diye üzülüyor. Buse, köyde kardeşlerine öğrendiği bilgileri anlatacağını söylüyor. Cansu ise elektrik devresi etkinliğini çok sevdiğini eve gidince ilk işinin devre kurmak olduğunu söylüyordu. Öğrencilerimi ailelerine bıraktıktan sonra tek başıma kalıyor ve kafamda aynı kelimeleri tekrarlıyorum. İyi ki, İLKİYAR ailesinin bir parçasıyım. İyi ki, İLKİYARlıyım... Öğrencilerime ve bana yaşattığınız unutulmaz anlar ve bilgiler için İLKİYAR'da emek veren bu büyük aileye koca bir teşekkürü borç bilirim. Hem yaz bilim okulunda emek veren ODTÜ'lü Hocalara, asistanlarına; beni ODTÜ'lü yapan tüm hocalarıma, herkese ayrıca teşekkür ederim.

Tekrar görüşmek üzere, sağlıklıyla kalın...

Orhan NACAŞIZ
Atatürk Yatılı Bölge Ortaokulu
Fen Bilimleri Öğretmeni

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İLK YAR web sitesinden kredi kartınızla bağış yapabilirsiniz www.ilk yar.org.tr/nasilyardimerim/kredikarti bağlantısıyla İş Bankası üzerinden güvenle bağışınızı gerçekleştirebilirsiniz.
2. İLK YAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLK YAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde,
son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına "Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı" yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağış için bağlantı adresi: -yeni adres-
- <https://www.classy.org/campaign/ILKYAR/c164385>

3. E-postalarınızda www.ILKYAR.org.tr bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak İLK YAR'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (ILKYAR.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İLK YAR izlenimlerindeki ve resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.